

Interview s autorem Krásného, krásného života, Vladislavem Kučikem

Divadlo je magické

Autor *Krásného, krásného života* MgA. Vladislav Kučík, narozen 1957 v Šumperku, absolvent filmové a televizní fakulty AMU v Praze, je veřejnosti známý spíše svou spoluprací s filmem a televizí (autor námětu kontroverzní filmové komedie „Kanárská spojka“, scenárista dle Čapkových „Případů pana Janíka“, odborný poradce při natáčení „Princezny ze mlejna“ a autor řádky scénářistických projektů, z nichž například televizní film „Jan“ získal hlavní cenu na televizním festivalu v Japonsku. Krom toho napsal také několik knih (Kluk co prodal medaile o Lukáši Pollertovi, romány *Budeme bohatí a Mám tě rád, doopravdy*) a v roce 2006 byl nominován k udělení „státní ceny za literaturu.“

Vladislave, tato šumperská sezóna nazývaná filmová se vlastně prvním uvedením vašeho *Krásného, krásného života* stylově zavřuje; doposud jste se spíše než se světem filmovým. Jste tedy asi právě vy předurčen i k tomu, abych se zeptal, co podle vás mají tyto dva světy společného, a čím se liší?

Divadlo je pro mě víc magické, je to přímý kontakt, přes režiséra: „autor – herec – divák.“ Film je holý a suchý záznam o čemsi, o ději, herečce když jí bylo 20 let, o atmosféře doby, je neměnný a jaksi stárnoucí. (Nebo nestárnoucí že, třeba „Hotel Modrá hvězda.“ ©) Každé představení v divadle je ale jiné, má jinou atmosféru, v tom se oba světy liší. Mají však společný kumst – bezesporu. Mizerný scénář neudělá dobrý film, špatný dramatik nezaujme diváky. Divadlo je víc pod kontrolou, divák prostě nepřijde, když ho projekt nezajímá. Ve filmu je to i fuk, propadne se distribuční, má přece milionové sponzory a prachy se nějak otočí..nebo neotočí.. Divadlo je v tomhle jině, má rád a diktát paní Thálie – už po staletí. A Pan divák je Pan divák.

Tři otázky pro ředitele

Blží se poslední premiéra vaší první ředitelské sezóny v Šumperku. V čem tato sezóna vaše očekávání naplnila a v čem nikoli, co vás překvapilo, a co nemilě?

Jsem velice rád, že všechny premiéry, byly dobře přijaty diváky i odbornou veřejností. Především mám radost z širší nominace Petra Komínka na cenu Thálie za *Salieriho v Amadeovi*. Očekával jsem trochu více od komorní scéně Hrádek, akce tam byly spíše testovací. Ukázalo se, že do rozjeté sezóny je těžké něco přidávat.

Milé překvapení je hraní pro školy. Máme skvělou odpovědní abonementní skupinu tvořenou studenty gymnázia. Každá repríza pro je divadlo malý svátek. Co je nemilé - když se zapomenou v práci tak v pozdním odpolední a navečer se velice snižuje možnost nákupu potravín v centru města.

K románové tvorbě se letos opět vrátíte, zrovna vyšel váš nový román „Barvy slétny Toyen.“ Kdy chystáte další titul pro divadlo?

Ze „křtu“ mého románu o slavné česko-francouzské malířce, který proběhl v Praze v minulých dnech, mám velké zážitky. Nejen pro nevšední zájem mnoha novinářů, celebrit, ale že se sešli moji draží přátelé, že dokonce vážili i cestu z daleka, třeba z Havl. Brodu, a dojeli i v obleku. (Já byl na „křtu“ ve svetu...) No, a to je asi z literatury vše – snad ještě pohádková kniha pro děti. A pokud se týká divadla, já sám považuji dramaturgia za „nejvyšší formu“ kumštu – jak známo z antiky. To, že jsem se stal dramatikem je pro mě vrcholem umělecké práce. Mám samozřejmě připravený další dramatický kus, ale zatím bych o něm víc neprozrazoval. Text „Takový tlukot srdce“ potřebuje ještě trochu autorského promyšlení – protože jeho děj je hodně šokující. Fakt hodně.

Zadal jste svůj dramatický opus šumperskému divadlu, zjevně máte k Šumperku stále blízko. Vidíte za tím pouze vztah k rodnému městu, anebo i víc? – Patříte také k mnohým, kteří - ať ze Šumperka pocházejí anebo zde jen po nějakou dobu působili – tvrdí, že je to místo čarované, jehož genius loci si dokáže lidi připoutat?

Právda je, že z regionu Šumperka, „vzešli“ mnozí kumštýři, snad je to o dobrých kantorech, přízvičném stavu města a regionu, ideálních přírodních podmínkách. A také o času se kumštu věnovat – hektická Praha či Brno, Ostrava, a přejíždění hodiny sem a tam, nemusejí být zas tak moc tvůrčí... Já jsem nedávno slavil velmi kulaté narozeniny a přál jsem si, aby „Krásný, krásný život“ byl mým dárem městu Šumperk a jeho modernímu, z „popela vzešlému“ divadlu. Snad divákům můj kus udělá radost, snad budou odcházet z divadla s „nabouchanou hlavou“, protože i o tom je divadlo, že nutí přemýšlet, že je záznamem o době, paměti, vzpomínkou. Hlavně budu rád, když na „Krásný, krásný život“ budou chodit diváci a kluci ze šumperských škol, protože týpek Ludvík, hlavní postava hry, je vlastně jedním z nich. Zůstane týpkem jaksi napořád – abychom jako diváci nezapomínali na křehkost, citlivost a lásku, city, které dnešní doba dost nemilosrdně válčuje. ©

Děkuji! Vladimír T. Gottwald

Co se vám z vašich záměrů naplnit povedlo, a co budoucnosti ještě připravujete?

Těžší mě práce je řízení a podržení veškeré práce cestě k lepším uměleckým výsledkům. V rámci řízení neuměleckých aktivit se snažím také o nalezení případných chyb či nepodporovaných činností. Vím už, jaké profese v divadle chybí a kde nás lidově řečeno tlačí bota. V umělecké oblasti máme novým dramaturgem připraven nový dramaturgický plán. Jsou domluveni noví a staronoví režiséři. V souboru proběhly pohovory a víme kdo nás opustí a také kdo nás posílí.

Můžu tedy poprosit ještě o slovo závěrem?

Jsem v divadle devět měsíců a to je doba za kterou žena přivede na svět nového človíčka. Mých devět měsíců očekávání už skončilo a už je patrné jaké bude divadlo pod mým vedením. Proměna divadla se dotkla pár lidí i negativně, vím, že jsem těm lidem neudělal radost, omlouvám se, ale divadlo je živý organismus a v živém organismu dochází k obměně buněk. Bez toho zahyne.

Děkuju za rozhovor. A přeju Vám i divadlu, aby všechny dobré záměry vyšly!

-rtg-

CZ MULTIMEDIA INTERACTIVE

CZECH MULTIMEDIA INTERACTIVE:

„Krásný, krásný život je divadelním příběhem devatenáctiletého kluka Ludvíka, který je citlivější než ostatní vrstevníci, je ale zároveň lepší, silnější a cennější. Jaksí ale není práno jeho šťastnému životu. Atraktivní děj hry se vrací do přelomu 80. a 90. let uplynulého století a svým způsobem ilustruje dobu počátků nového českého kapitalismu. Hra užívá některých motivů Kučíkova románu *Budeme bohatí*. Premiéra hry proběhne v šumperském divadle v sobotu 29. března 2008.

Režii projektu, který je obsazen téměř nejlepšími ze souboru šumperského divadla, byl pověřen v Brně působící úspěšný divadelní režisér Ondřej Elbel. Součástí dramatu *Krásný, krásný život* je i původní hudba hudebního skladatele Varhana Orchestroviče Bauera, současné „mediální star“, který je například autorem hudby k zatím poslednímu filmu slavného režiséra Miloše Formana *Goyovy přízraky*. CZECH MULTIMEDIA INTERACTIVE je partnerem hry Vladislava Kučíka *Krásný, krásný život*.

Krásný, krásný život Ondřeje Elbela

Inscenaci *Krásný, krásný život* se jako svou první režii v šumperském divadle prezentuje nová posila uměleckého vedení divadla, dramaturg a režisér Ondřej Elbel.

Ondřeji, Vladislav Kučík je doposud známý spíše svou spoluprací s filmem a na poli literárním. Nakolik a jak se to projevuje na jeho dramatické prvotně, kterou na jevišti v prvním provedení uvádíš coby režisér provedení?

To je vhodná otázka, protože musím přiznat, že text prošel poměrně razantní úpravou. Základ zůstal, ale především monology hlavních postav byly dost dlouhé, což na divadle může být problém na rozdíl od knihy nebo filmu, kde jsou v případě podobného textu obrazové (či obrazotvorné - v případě čtenáře) možnosti mnohem větší. Na divadle spíše fungují situace než mluvení.

Nevím ale, zda se na výsledku projevuje „filmovost“ či „literárnost“ V. Kučíka, u mě jde spíše o snahu dělat divadlo jako vyprávění příběhu. To je ostatně základ a podstata veškerého divadla - vyprávět příběh. A o to jsme se snažili i v případě této inscenace.

Touto premiérou se uzavírá sezóna, která byla cílena jako ohlednutí za stoletím, ve kterém se divadlo ve vyprávění dramatických příběhů postupně začalo dělit dělilo s dalšími fenomény (filmem, rozhlasem, televizí a internetem). Nakolik a jak si myslíte, že se to podařilo?

Pokud se ptáš, jak podle mého dopada sezóna, tak myslím, že velmi slušně. Nechci vyzvedávat jednotlivé inscenace, každému divákovi se líbí něco víc a něco míň a o jakési „statistické“ oblíbení napoví více festival ne-soucí jméno Miloše Movnara.

Pokud se ptáš na propojování jednotlivých „medií“, tak mohu říct jen to, že v dnešní době už není možné různá odvětví umění oddělovat a tvořit ve vzduchuoprázdnu. Stejně tak, jako divadlo může inspirovat film nebo třeba výtvarné dílo, bývá tomu často i naopak. Inscenace vznikající podle knižních předloh, filmu nebo třeba komiksu jsou už běžnou součástí repertoáru velké části divadel. A navíc - všechny tyto složky se prolínají. Není žádnou novinkou, když inscenátor použije v divadle filmové dotáčky nebo když je výtvarník při tvorbě svého díla obklopen diváky a z malování se tak stává performance.

Současně je ale *Krásný, krásný život* už také prvním divadelním projektem, při jehož umělecké realizaci hraje stěžejní úlohu nové vedení divadla. Jak koncipujete divadelní sezónu příští?

Krásný, krásný život ještě nepatří do koncepce příští sezóny. Je to text, jehož realizaci domlouvalo už minulé vedení divadla, nově se jen tento dluh snažilo splatit...

Dramaturgický plán pro příští sezónu nese název Česká stopa. Cílem není zmapovat českou historii nebo dějiny naší dramatiky. Spíše jde o hledání stop, které mohou napovědět, jaký je český člověk. Diváci uvidí komedie a jedno drama. Taky samozřejmě pohádky. Více se dozví z informační brožury k sezóně 2008/09, která brzy vyjde.

A také na přehledu na této a příští stránce. Děkuju za trpělivost!

Vladimír T. Gottwald